

Research and Practice

Collection of scientific articles

Submitted for review in
Conference Proceedings Citation Index -
Social Sciences & Humanities (CPCI-SSH)

Lardy Publishing House
Paris, France
2019

Lardy Publishing House, Paris, France**Research and Practice****Reviewers:*****Philippe Naccache****Professor at Toulouse Business School (Toulouse Area, France)****Robert Leskovar****Professor at University of Maribor, Faculty of Organizational Sciences (Slovenia)***Science editor:*****Drobyazko S.I.,****Ph.D. in Economics, Associate Professor,**Professor European academy of sciences, Coventry (United Kingdom)**Doctor of Science, honoris causa, Professor of RANH, Akademician of AESU*

Research and Practice: Collection of scientific articles. - Lardy Publishing House, Paris, France, 2019. - 140 p.

ISBN 978-2-5355-4891-5

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, candidates and doctors of sciences, research workers and practitioners from Europe, Russia, Ukraine and other countries. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern economy and state structure. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern economic science development.

ISBN 978-2-5355-4891-5

© 2018 Copyright by Lardy Publishing House

© 2018 Authors of the articles

CONTENT

NATIONAL ECONOMICS AND MANAGEMENT	5
Venir Gataullin.	
METHODOLOGICAL APPROACHES TO ASSESSING THE INNOVATIVE POTENTIAL OF CONSTRUCTION	5
Dedilova Tetiana, Yurchenko Oksana, Gonchar Alina.	
ON THE PROBLEMS OF INVESTING THE ROAD INDUSTRY	10
Alina Demianenko.	
IMPROVEMENT OF ORGANIZATION AND COMMUNICATION MODEL OF SUPPORT OF HUMAN DEVELOPMENT SECURITY IN UKRAINE	15
Valeriia Loiko, Stanislav Maliar.	
CITY PROBLEMS IN THE CONDITIONS OF CIRCULAR ECONOMY DEVELOPMENT	23
L.I. Mudrova, A.G. Babaev.	
PROBLEMS OF FEDERAL AND REGIONAL INVESTMENT PROGRAMS FINANCING	28
Pavlova S. A.	
DESTRUCTIVE SOCIAL PROCESSES AND THEIR RELATIONSHIP WITH THE SOCIO-ECONOMIC SITUATION (ON THE EXAMPLE OF THE SOUTHERN FEDERAL DISTRICT RF IN 2010-2015)	32
Kanivets Elena, Khristenko Artem.	
CURRENT STATUS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF LAND RENTAL IN UKRAINE	35
WORLD ECONOMY.....	39
Trushkina N.	
EUROPEAN EXPERIENCE IN THE DEVELOPMENT AN INTEGRATED TRANSPORT AND LOGISTICS SYSTEM	39
ENTERPRISES ECONOMICS AND MANAGEMENT	44
Valentina Agapieva-Aliosman.	
ANALYSIS OF GROSS PROFIT PER UNIT OF LAND AND PRODUCTION PROFITABILITY OF ORGANIC FARMING IN BULGARIA – MAIN FACTORS FOR ITS ECONOMIC EFFECTIVENESS	44
Philip Stoyanov.	
SOCIAL RESPONSIBILITY MECHANISM IN THE CORPORATE GOVERNANCE STRATEGY	55
Philip Stoyanov.	
METHODOLOGICAL APPROACHES TO CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY ASSESSMENT	58
Philip Stoyanov.	
INDICATORS OF ASSESSMENT AND COMPETENCE OF THE CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY OF ENTERPRISES	61
PRODUCTIVE FORCES DEVELOPMENT AND REGIONAL ECONOMY	62
Jelena Marković, Jasmina Stojiljković, Gordana Bogdanovic.	
MODERN RECYCLING METHODS	62

MONEY, FINANCE AND CREDIT	72
Zakhidna Oksana. STATE OF THE BUDGETARY FINANCING OF THE SOCIO-CULTURAL SPHERE IN UKRAINE	72
ECONOMIC SECURITY OF BUSINESS ENTITIES	77
Tetiana Melnik, Liudmyla Kudyрко. SECURITY ASPECTS OF IMPORTER DEPENDENCE OF UKRAINE'S ECONOMY	77
MANAGEMENT	81
Borislav Kolaric. THE IMPORTANCE OF INTERNAL COMUNICCCATION IN THE PROCESS OF ORGANIZATIONAL CHANGES	81
Alla Bezus, Kateryna Kandahura, Kateryna Shafranova. MECHANISM OF IMPLAMENTATION CLUSTER MODEL OF REGIONAL DEVELOPMENT	86
MARKETING	91
Alina Al-Tmeizi. DEVELOPMENT OF LATERAL MARKETING UNDER GLOBALIZATION	91
Alina Al-Tmeizi, Anna Skopuch. ENHANCING COMPETITIVENESS OF THE ENTERPRISE MARKET	96
PSYCHOLOGY, PEDAGOGY AND EDUCATION	101
Viktoriiia Anishchenko. TO THE USSUE OF IMPROVEMENT IN THE STATE CRIMINAL AND EXECUTIVE SERVICE FUTURE OFFICERS TRAINING WITH THE RESPECT OF HUMAN RIGHTS.....	101
Arsenyev Yu. N., Davydova T.Yu. INNOVATIVE-INTELLECTUAL ACTIVITY IN THE KNOWLEDGE ECONOMY	104
Oksana Voitovska. APPLICATION OF THE INTEGRATIVE TECHNOLOGY OF TRAINING IN THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF PHYSICAL TRAINING TEACHERS UNDER THE CONDITIONS OF POSTGRADUATE PEDAGOGICAL EDUCATION	111
Kudaeva Z. Zh., Golodova A. P. COMPOSITION OF ADYG TOPONYMIC TRADITIONS	115
Stepanova Nataliia, Nikolaesky Inna. THE USE OF CINQUAIN TECHNIQUE FOR THE CRITICAL THINKING DEVELOPMENT IN OLDER PRESCHOOL CHILDREN	120
Turashbek Y. FOREIGN LANGUAGE BORROWINGS IN THE RUSSIAN LANGUAGE	125
Bagirokov K.Z., Kakhuzheva Z. K., Kheishkho F. I. TELEVISION SPEECH IN MEDIA OF REPUBLIC OF ADYGHEYA.....	129

Alina Demianenko

Postgraduate student

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (Ukraine, Kharkiv)

IMPROVEMENT OF ORGANIZATION AND COMMUNICATION MODEL OF SUPPORT OF HUMAN DEVELOPMENT SECURITY IN UKRAINE

Дем'яненко А. А.

аспірант

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

УДОСКОНАЛЕННЯ МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

***Abstract.** The article analyzes the essence of organizational and communication support of human development security; its structure at the international and national levels is disclosed. The analysis of the existing organizational and communication model has revealed the main problems that hinder the security of human development in Ukraine. They are: incompleteness and contradiction of some national legislation in the sphere of the formation of a worldwide recognized human development course; lack of coherence of goals and coordination of state authorities (absence of a department to deal with the issues of formation and implementation of human development security and fulfillment of Ukraine's commitments in this regard). Thus, the author proposed establishment of the Human Development Assistance Division and identified its main tasks.*

***Key words:** organizational-communication model, organizational support, security, human development.*

***Анотація.** У статті проаналізовано сутність організаційно-комунікаційного забезпечення безпеки людського розвитку; розкрито його структуру на міжнародному та національному рівнях. Проведений аналіз наявної організаційно-комунікаційної моделі дозволив виявити основні проблеми, що стримують забезпечення безпеки людського розвитку в Україні, якими є: неповнота та суперечливість законодавства у сфері формування загальновізаного світовою спільнотою курсу людського розвитку, відсутність узгодженості цілей та координації дій державних органів влади, ефективної організаційної системи (відсутність структури чи відділу, який би займався питаннями формування та реалізації безпеки людського розвитку та виконанням Україною взятих на себе щодо цього зобов'язань). Враховуючи вищезазначене, автором запропоновано створення Відділу зі сприяння безпеки людського розвитку, та визначено основні його завдання.*

***Ключові слова:** організаційно-комунікаційна модель, організаційне забезпечення, безпека, людський розвиток.*

Можливість світової спільноти рухатись у напрямку безпечного людського розвитку визначається можливостями та ефективною діяльністю міжнародних та національних державних та недержавних організацій, високим рівнем співпраці, готовністю населення, а також економічними, соціальними, політичними, екологічними та іншими умовами.

Організаційно-комунікаційне забезпечення безпеки людського розвитку – це система субординаційних, координаційних та взаємозалежних зв'язків всередині країни та за його межами, а також сукупність організаційних методів аналізу, контролю, звітності, проектування та правових норм, втілених у національному чи міжнародному законодавстві, за допомогою яких державні органи влади здатні протидіяти та мінімізувати негативний вплив дестабілізуючих чинників, тим самим гарантуючи безпечні умови для розвитку людини.

Метою формування організаційно-комунікаційного забезпечення безпеки людського розвитку є створення сприятливих умов для забезпечення стабільного розширення людських можливостей та підтримка його стану шляхом своєчасного виявлення та запобігання можливих загроз.

Організаційно-комунікаційне забезпечення можливо розглядати в двох аспектах: структурному та процесному (динамічному), що дозволяє більш комплексно охопити вивчення всіх його складових. Слід зазначити, що обидва аспекти розглядаються окремо лише умовно, оскільки їх взаємозалежність витікає з самого змісту сутності організаційно-комунікаційного забезпечення [2, с. 48].

Структурний аспект полягає в організації всіх елементів в одну структуру і передбачає структурування ресурсної, нормативно-правової та управлінської складової у процесі забезпечення безпеки людського розвитку як на національному так і на міжнародному рівнях. Умовне виокремлення структурного аспекту організаційного забезпечення дає можливість більш детально дослідити існуюче ресурсне забезпечення, чинну нормативно-правову базу та управлінський апарат щодо формування та управління безпекою людського розвитку, який наведено на рис. 1.

Складовими ресурсного забезпечення є інформаційна, науково-методична, кадрова, матеріально-технічна та фінансова. Організація взаємодії користувачів інформації між собою у сфері безпеки людського розвитку (далі – БЛР) досягається створенням потужного інформаційно-аналітичного забезпечення.

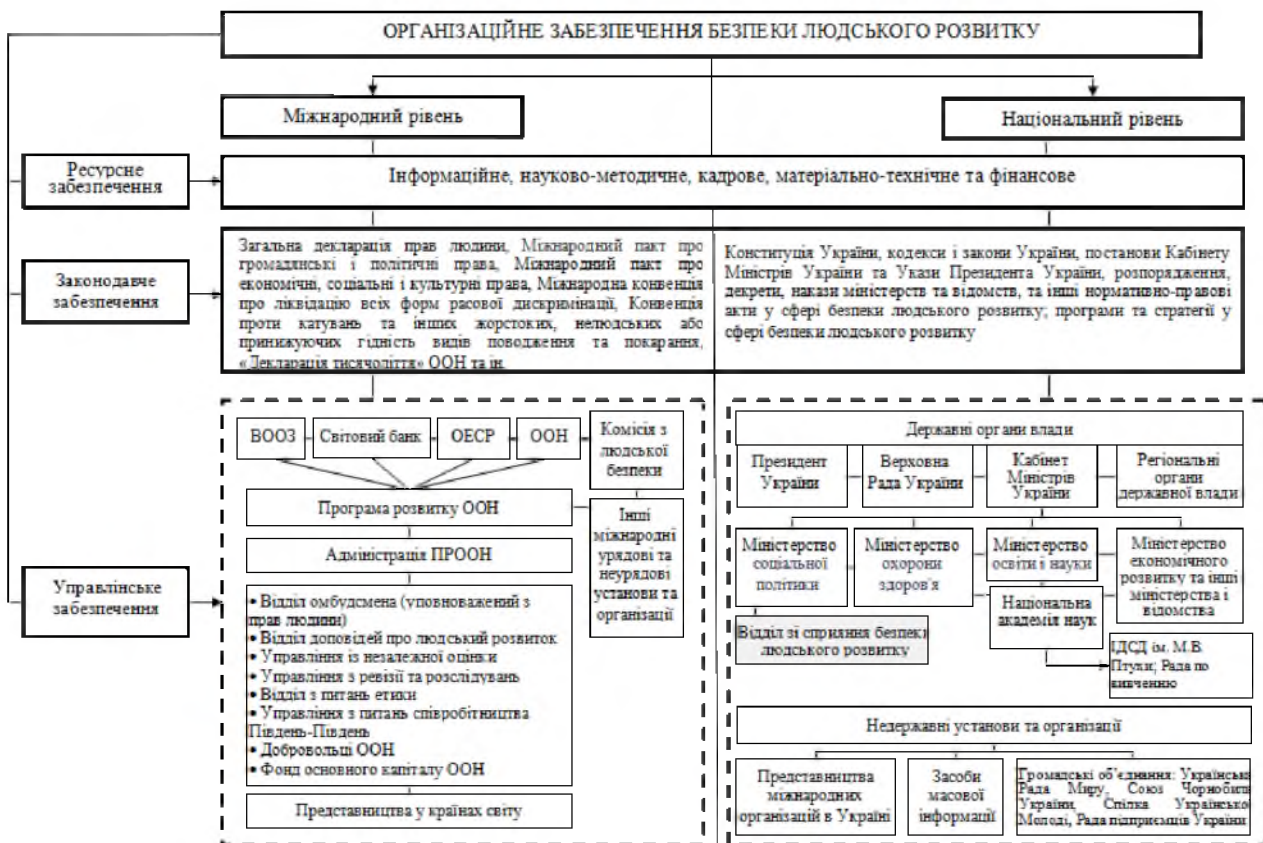

Рис. 1. Структура організаційного забезпечення безпеки людського розвитку на міжнародному та національному рівнях

Саме ефективність формування та управління БЛР залежить від якості інформаційного забезпечення, тобто від того, наскільки оперативно та точно буде отримана необхідна інформація для прийняття певних рішень, розроблення стратегій та програм розвитку.

Нормативно-правове забезпечення БЛР необхідно розглядати, перш за все, у контексті захисту прав людини, права на розвиток тощо. Загальна декларація прав людини [1] стала першим й найавторитетнішим джерелом міжнародного публічного права із питань захисту прав людини. Незважаючи на те, що цей документ має форму резолюції Генеральної Асамблеї ООН, а за Статутом ООН носить рекомендаційний характер, все ж його положення є універсальними та закладені в основу сучасної системи захисту прав людини.

Результати аналізу чинних нормативно-правових актів у сфері БЛР в Україні за різною юридичною силою демонструють, що державна політика тривалий час була направлена на забезпечення національної безпеки та безпеки держави, але питання безпеки людського розвитку довгий час залишалося

осторонь загальнодержавної стратегії розвитку країни. Вперше система заходів щодо переходу України до БЛР відображена у Рамковій програмі партнерства між Урядом України та ООН на 2018-2022 роки. Програма визначає основу стратегічного планування та діяльності системи ООН в Україні на 2018-2022 рр. відповідно до чотирьох основних напрямів партнерства, якими є: «стале економічне зростання, довкілля і зайнятість; рівний доступ до якісних та інклюзивних послуг і соціального захисту; демократичне врядування, верховенство права і громадська участь; безпека громадян, соціальна єдність і відновлення з особливим акцентом на сході України» [5].

Інший нормативно-правовий документ – Угода між Урядом України і Програмою розвитку ООН (далі – ПРООН), зорієнтований на формування та реалізацію стратегії людського розвитку, що забезпечить збалансоване вирішення соціально-економічних проблем збереження навколишнього середовища та природно-ресурсного потенціалу з метою задоволення потреб не лише нинішнього, а й майбутнього покоління. Слід наголосити, що підтримка ПРООН щодо забезпечення переходу України до людського розвитку є надзвичайно важливою, а концептуальні напрями людського розвитку мають перетворитися у практичні дії щодо виходу країни з системної кризи.

Незважаючи на активну трансформацію нормативно-правового забезпечення в Україні, існує ряд недоліків, таких як відсутність, неповнота чи суперечливість нормативно-правових актів у формуванні загально визнаного світовою спільнотою курсу людського розвитку.

Сучасне суспільство не може досягти високого рівня безпеки людського розвитку без ефективної діяльності інститутів в економічному, соціальному, політичному житті [6]. За підрахунками науковців у галузі міжнародних відносин [7], загальна кількість інститутів, що функціонують майже в усіх сферах світової економіки і людської діяльності перевищує двадцять тисяч. Відправною точкою у закладенні основних ідей та поширенню концепції людського розвитку стало створення Програми розвитку ООН (далі – ПРООН), й по нині продовжує бути провідною і найбільш універсальною, за своїм мандатом, організацією серед фондів та програм ООН у сфері розвитку [3]. В

Україні, варто відзначити вагому роль Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В.Птухи Національної академії наук України (далі – Інститут) у питаннях людського розвитку. Саме на Відділ досліджень людського розвитку Інституту покладено завдання подальшої розробки та удосконалення науково-теоретичних засад та практичних рекомендацій [6].

Однією із головних вітчизняних проблем є подолання протиріч між «старими та новими економічними й соціальними інститутами, досягнення узгодженості цілей та координації дій суб'єктів соціально-економічної діяльності, взаємної адаптованості різних соціально-економічних груп населення, їх вбудовування у нові моделі економічних відносин» [4, с. 53].

Таким чином, основними проблемами, що стримують процес безпеки людського розвитку в Україні є: відсутність узгодженості цілей та координації дій державних органів влади, ефективної організаційної системи тощо. Усе це обумовлює необхідність вирішення питання удосконалення організаційної структури забезпечення реалізації безпеки людського розвитку, створення системи інформаційно-аналітичного забезпечення процесу оцінювання БЛР, створення комунікаційної мережі між суб'єктами та механізмів їх взаємодії.

З точки зору процесного аспекту, організаційне забезпечення безпеки людського розвитку полягає в організації, координації та контролі всіх процесів, пов'язаних із вимірюванням об'єктивного рівня, ідентифікацією загроз безпеці людського розвитку, їх запобіганню та подальшим управлінням цього процесу як на національному, так і міжнародному рівнях.

Тому цілком доцільним є створення відділу зі сприяння безпеки людського розвитку (далі – Відділ). Відділ має бути самостійним структурним підрозділом Міністерства соціальної політики України і сприяти реалізації державної політики у сфері безпеки людського розвитку, рис. 2.

Основними завданнями Відділу мають бути:

- 1) визначення пріоритетів людського розвитку; формування інформаційно-аналітичного забезпечення БЛР, здійснення аналізу його рівня, моніторинг загроз, що а також розробка пропозицій до проектів державних цільових, галузевих та регіональних програм і стратегій у сфері БЛР;

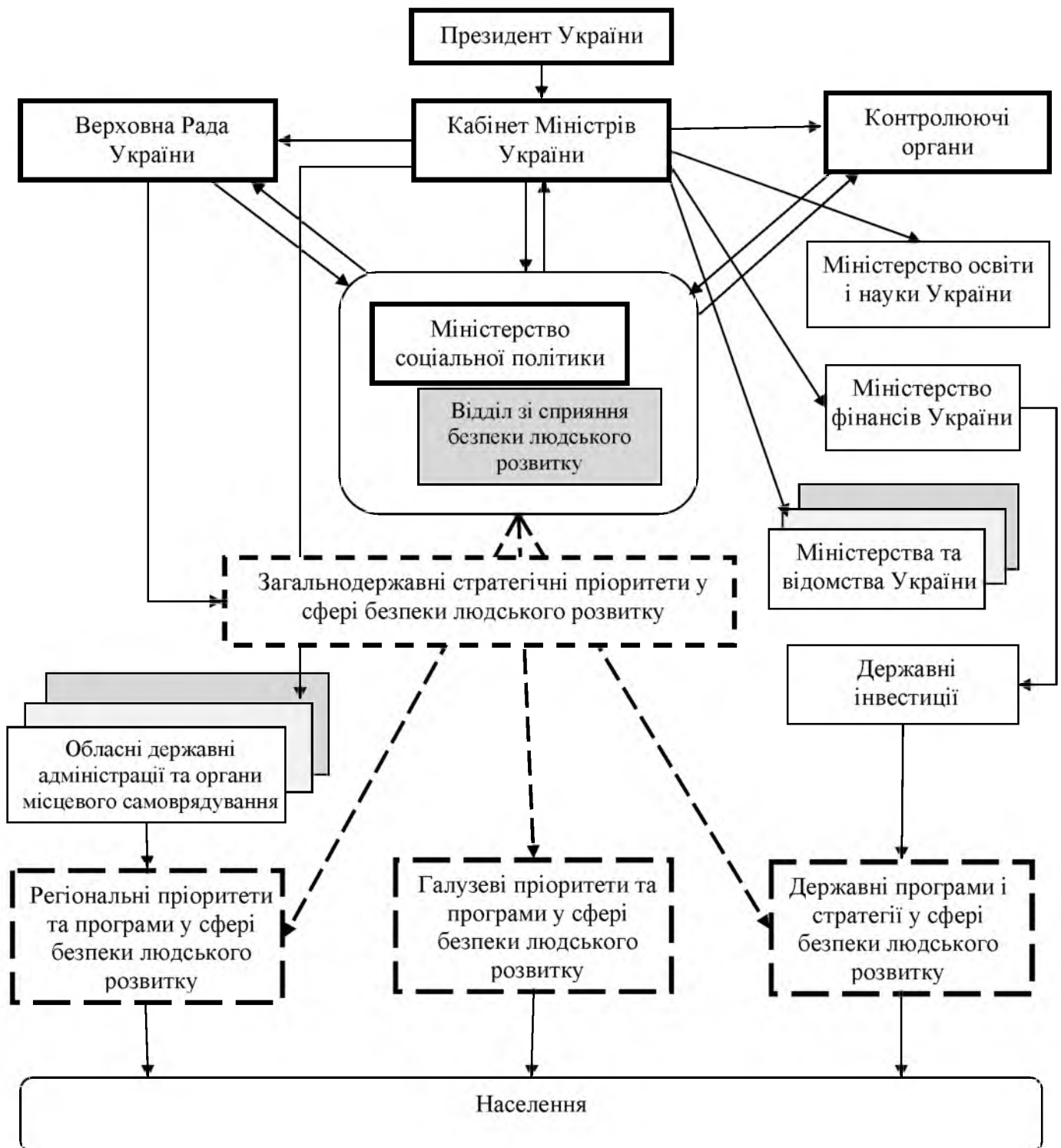

Рис. 2. Модель організаційно-комунікаційного забезпечення безпеки людського розвитку в Україні

- 2) сприяння забезпеченню реалізації державної політики у сфері БЛР;
- 3) здійснення координації діяльності у сфері забезпечення безпеки людського розвитку структурних підрозділів міністерств та відомств, а також місцевих державних адміністрацій, надання їм організаційно-методичної допомоги щодо правильності застосування законодавства у цій сфері;

4) забезпечення сприяння: реалізації державної політики у сфері БЛР на території області; органам місцевого самоврядування у вирішенні питань соціально-економічного розвитку регіонів; громадським та іншим організаціям;

5) висвітлення та поширення інформації про стан людського розвитку, безпеки людського розвитку, втрачених можливостей;

6) співпраця з науковими установами щодо удосконалення теоретико-методичного забезпечення людського розвитку та безпеки людського розвитку;

7) забезпечення здійснення міжнародного співробітництва у сфері БЛР з відповідними органами інших держав а також з міжнародними організаціями;

8) розробка та проведення комунікаційних заходів, направлених на висвітлення, позиціонування та популяризацію безпеки людського розвитку.

Таким чином, сучасні вимоги до формування безпеки людського розвитку потребують організації комунікаційних процесів на якісно новому рівні, що з'єднувала б організацію з зовнішнім середовищем, та діючим механізмом, що поєднує функції і методи управління, сприяє розробленню й прийняттю управлінських рішень, забезпечуючи загальну ефективність управління. А формування підрозділу зі сприяння безпеки людського розвитку сприятиме реалізації державної політики у сфері безпеки людського розвитку, координації дій державних органів влади, створення системи інформаційно-аналітичного забезпечення, створення комунікаційної мережі між суб'єктами безпеки людського розвитку та механізмів їх взаємодії. Тобто побудови нової, адекватної сучасним потребам суспільства системи взаємовідносин між учасниками процесу забезпечення безпеки людського розвитку.

Література:

1. Загальна декларація прав людини : Декларація ООН від 10.12.1948 р. // Офіційний вісник України. – 2008. – № 93. – Ст. 30.
2. Дем'яненко А. А. Організаційне забезпечення безпеки людського розвитку на міжнародному рівні / А. А. Дем'яненко // Сучасні проблеми та перспективи розвитку міжнародних економічних відносин і світового господарства : матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції, м. Хмельницький, 19-20 квітня 2019 року. – Хмельницький. – Хмельницький національний університет, 2019. – С. 48-51.
3. Дем'яненко А. А. Інституціональні аспекти формування безпеки людського розвитку / А. А. Дем'яненко // Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця : матеріали

- щорічної міжнародної наукової конференції, м. Харків, 31 травня - 1 червня 2019 року. – Харків. – ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019.
4. Людський розвиток в Україні: мінімізація соціальних ризиків (колективна науково-аналітична монографія) / За ред. Е.М.Лібанової. – К.: Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М.В.Птухи НАН України, Держкомстат України, 2010. – 496 с.
 5. Рамкова програма партнерства між Урядом України та ООН на 2018-2022 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org.ua/images/unpf-brochure-ua_final.pdf
 6. Саричев В. І. Людський розвиток в системі державного регулювання: методологія та практика [Текст] [Текст] : автореферат дис. ...канд. екон. наук. / Саричев В. І. ; 08.00.03 – економіка та упр. нац. госп-вом. – Київ : НДЕІ, 2016. – 40 с.
 7. Сухорукова М. О. Прояви глобальної інституціоналізації фіскальної політики у світовій системі господарства / М. О. Сухорукова, І. В. Педь // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2016. – Вип. 8(2). – С. 94-98. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2016_8\(2\)_25](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2016_8(2)_25)

Research and Practice

Collection of scientific articles

Copyright © 2019 by the authors
All rights reserved.

WARNING

Without limitation, no part of this publication may be reproduced, stored, or introduced in any manner into any system either by mechanical, electronic, handwritten, or other means, without the prior permission of the authors

Edited by the authors.

ISBN 978-2-5355-4891-5